

Med disse kommentarer skal jeg meddele, at Dansk Folkeparti støtter forslaget.

Kl. 12:35

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Så er det SF's ordfører, og det er fru Anne Baastrup.

Kl. 12:35

(Ordfører)

Anne Baastrup (SF):

De foregående ordførere har jo nøje beskrevet lovforslaget, og også i SF synes vi, at det er en god vej at gå, og vi ser frem til forsøgets resultater.

Kl. 12:35

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak for det. Og så er det den konservative ordfører, hr. Tom Behnke.

Kl. 12:36

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Her er jo tale om en forsøgsordning med lydoptagelse af forklaringer i straffesager. Det er jo fagre nye verden; det er teknologi ved domstolene; og det er jo heldigvis kun en forsøgsordning, endda meget begrænset på et begrænset område og også ved et begrænset antal domstole, for vi skulle jo nødigt komme til at hvirvle alt for meget støv op, når nu teknologien kommer ind i retssalene. Så lad os nu se, om ikke den her forsøgsordning med lidt forsigtighed alligevel kan gøre, at vi i fremtiden kommer til at se væsentlig flere forslag af lignende karakter, hvor vi udvider og bruger de teknologiske muligheder til at lave en masse tidsbesparende foranstaltninger ved domstolene.

Jeg tror, at de fleste måske sidder og tænker: Jamen lydoptagelse af det her, hvad er det for noget, og kan det overhovedet spare noget tid, og hvorfor har man ikke gjort det noget før? Og der tror jeg, at det måske er relevant at vide, hvordan det foregår i dag, og hvorfor det her, til trods for at det er et meget lille område, alligevel er en meget, meget stor tidsmæssig besparelse. For det er jo sådan, at hvis man sidder som vidne i en sag i retten, så skal man først forklare sig, og man bliver afhørt af anklageren, man bliver afhørt af forsvareren, det kan endda være, at dommeren har nogle supplerende spørgsmål, og når det alt sammen er på plads, så skal dommeren sidde og opsummere og resumere, hvordan han har tolket det, man har sagt som vidne, og det sidder dommeren så og taler ind på en diktafon – så langt er man dog nået. Når der så

er talt ind og man har spolet lidt frem og tilbage og ændret nogle passus, hvis der er behov for det, så kan dommeren spørge vidnet, om det så nogenlunde er det, man er enig om. Hvis man så er nogenlunde enig om det, kommer det her bånd til renskrivning, hvorefter det hele skal renskrives.

Den procedure er meget langsommelig, og hele proceduren omkring det her varer ofte længere tid, end selve vidneforklaringen gør. Derfor er det altså ikke hensigtsmæssigt, og derfor er det supergodt, at vi nu får et lovforslag, hvor vi får lukket op for den her teknologi, så forklaringerne kører direkte ind på digitale bånd eller et andet medie, hvorpå det kan gemmes, og kun hvis nogle af parterne har behov for det, skriver man ud, hvad det var, der blev sagt. Men ellers får det lov til at ligge der i en digital udgave. Det er supertidsbesparende, og jeg håber, at domstolene tager godt imod det, og at vi snarest kommer til at se rigtig mange flere forslag af den her karakter.

Kl. 12:38

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Og så er det den radikale ordfører, hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 12:38

(Ordfører)

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Det er jo et ganske fornuftigt lille lovforslag, som vi har her sidst fredag eftermiddag.

Det er jo sådan, at man i dag tager skriftlige referater af vidneafhøringerne i danske retssale, og man vil nu lave en forsøgsordning med bare alene at optage lyden og så kun skrive det ud, når der er særlige årsager til det, enten hvis det bliver krævet af forsvarer eller anklager, eller hvis det skal bruges til en eventuel ankesag.

Det spændende er jo: Vil det spare ressourcer, eller vil det ikke spare ressourcer? Det er vel sådan set det, som forsøget skal give svar på. Umiddelbart tror jeg, at de fleste af os har en mavefornemmelse af, at svaret er ja, men det kan jo godt være, at det viser sig, at der bliver alt for mange tilfælde, hvor man alligevel vil have det nedskrevet, og at der dermed bliver et så stort bureaukrati, at det i virkeligheden ender med at blive dyrere. Så jeg synes egentlig, det er en meget fornuftig tilgang, man har fra Justitsministeriets side, hvor man prøver at se på: Er det en god idé, eller er det ikke? Og er det en god idé, skal vi nok stemme for at gøre det permanent.